

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.69/2017/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. január 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. június 26. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1077/2016/23. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. és **II.r.** vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2-2 (kettő-kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását mindkét vádlottnál 4-4 (négy-négy) évi próbaidőre függeszti fel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. június 26. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1077/2016/23. számú ítéletével **I.r.** és **II.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés a./ pont aa./ alpont szerint minősülő az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért halmazati büntetésül az I.r. vádlottat 2 év és 6 hónap börtönbüntetésre, 150 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre, valamint 1.000 forint vagyonekobzásra, míg a II.r. vádlottat 2 év és 6 hónap börtönbüntetésre, 150 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 150.000 forint pénzbüntetésre, valamint 1.000 forint vagyonekobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását mindkét vádlott esetében 5 évi próbaidőre felfüggesztette, és végrehajtás esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A pénzbüntetések megfizetésére mindkét vádlott esetében 10 hónapi részletfizetést engedélyezett, és a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. A vádlottakat külön-külön kötelezte 153.603 forint bünyügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében. Az I.r. vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentettek be elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében. A II.r. vádlott és védője szintén három napi gondolkodási időt tartottak fenn a nyilatkozattételre, majd a törvényes határidőn belül elsősorban a

tényállás téves megállapítása miatt, felmentésért, másodsorban enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést, mivel a kiszabott szabadságvesztés büntetés törvényesen nem függeszthető fel, így annak enyhítése indokolt.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg. Mindkét vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztést, mellékbüntetésül közügyektől eltiltást szabjon ki és a szabadságvesztés felfüggesztését mellőzze. Utalt arra, hogy a 2-8 éves büntetési tételű cselekményekből a vádlottak 2 rendbeli is megvalósítottak, így velük szemben a halmazati szabályok alapján 2-12 évig terjedő szabadságvesztés büntetést lehet kiszabni. Ennek középértéke 7 év. Ehhez képest az elsőfokú bíróság 2 évet alig meghaladó szabadságvesztés büntetéseket szabott ki, melyek végrehajtását - egyébként törvénysértő módon - felfüggesztette. A vádlottak mindkét cselekményüket egyetlen szolgálatuk alatt követték el. Az egyik magatartás spontán elkövetés volt, nem is megbízhatósági vizsgálaton alapult. A katonai ügyészi álláspont szerint a kiszabott büntetésekkel nem került kellően értékelésre a korrupciós bűncselekmények elszaporodottsága.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.545/2017/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 376. § (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül, és a katonai tanácsot utasítsa új eljárás lefolytatására. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság **tanú1** ... állampolgár részére engedélyezte az írásbeli tanúvallomás tételét. Felhívta a figyelmét, hogy a vallomásból ki kell tűnnie, hogy a vallomáséti akadályokat, valamint a hamis tanúzás és a tanúvallomás jogosulatlanul megtagadásának következményeit megismerte. A tanú írásban tett vallomást, mely a felhívás ellenére nem tartalmazza, hogy megismerte a figyelmeztetéseket. Ezért a másodfokú ügyészség álláspontja szerint a tanúvallomás bizonyítékként nem használható fel, így semmilyen terhelő bizonyíték nem áll rendelkezésre az I. tényállási pont tekintetében. Az felderítetlen, a Be. 351. § (2) bekezdés a./ pontja szerint megalapozatlan. Ennek kiküszöbölése pedig a másodfokú eljárásban nem lehetséges.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat fenntartotta. Utalt arra, hogy **tanú1** írásban tehetett tanúvallomást, felhívták a figyelmét, hogy ki kell derülnie a vallomásból, hogy a kioktatásokat megismerte, ez azonban nem történt meg. Így terhelő bizonyíték - az I. tényállási pontnál - a vádlottakra nézve nem maradt. Ezen túlmenően az elsőfokú katonai tanács törvénysértően alkalmazta a kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztését. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása indokolt.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését módosítva, az I. tényállási pont tekintetében védence felmentésére, a II. tényállási pont tekintetében a jogi minősítés megváltoztatására, és enyhébb jogi minősítés megállapítására, ennek következményeként a kiszabott büntetés jelentős mérséklésére, másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Az I. tényállási ponttal kapcsolatban kifejtette, hogy valóban nem szerepel a ... tanú vallomását rögzítő jegyzőkönyvben, hogy a szükséges kioktatásokat megismerte, mely körülmény megalapozza az ítélet hatályon kívül helyezését, azonban álláspontja szerint, ha figyelembe lehetne venni a tanúvallomást, akkor sem lehetne terhelő történeti tényállást megállapítani. Nem tisztázta ugyanis az elsőfokú katonai tanács, hogy a I. tényállási pontban rögzített cselekményt megelőzően a ... állampolgár milyen tilalom hatálya alatt várakozott, hogy a megállás volt tiltott, vagy a várakozás. Ha ugyanis a ... állampolgár csak megállt az adott helyen, nem pedig várakozott, akkor nem szegte a védence kötelességi szabályt, mivel nem volt rendőri

intézkedési kötelezettsége. Utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet a cselekmény leírásánál végig többes számot használ, pedig nem volt adat arra vonatkozóan, hogy a két vádlott együtt járt el. A ... állampolgár is egy rendőrrel beszélt, így a vádlottak szerepe nem is került tisztázásra. A II. tényállási ponttal kapcsolatban kifejtette, hogy védenca elismerte a pénz átvételét, azonban nem azért szegte meg a kötelezettségét. Ezt a körülményt a védelmi tiszt tanúként történő kihallgatásával lehetne tisztázni. Az ítélet megalapozatlansága miatt a védelem szerint indokolt az ítélet hatályon kívül helyezése.

A II.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn. Perbeszédében utalt arra, hogy a másodfokú bíróság kötve van az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényálláshoz, azonban a jelen ügyben a történeti tényállás olyan mértékben megalapozatlan, hogy elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt. Ennek oka, hogy a törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás nem volt teljes körű, így mérlegelt tényállás megállapításának nem is lett volna helye. Álláspontja szerint a bizonyítási eljárás során épp a bizonyítás törvényessége sérült. **tanú1** ... állampolgár az ügyben írásbeli vallomást tett, azonban a részletes felhívás ellenére sem derül ki az írásbeli vallomásából, hogy megismerte, megértette-e a szükséges figyelmeztetéseket. A védő továbbra is fenntartotta a védenca felmentésére, valamint a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését is. Utalt arra, hogy a kiszabott 2 év 6 hónapi börtönbüntetés törvényesen próbaidőre nem függeszthető fel, ezért olyan mértékű enyhítés szükséges, hogy a szabadságvesztés végrehajtása felfüggeszthető legyen.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A katonai ügyész, valamint az I.r. és II.r. vádlottak és védői által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre és hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezések, indítványok nem alaposak.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Mindkét vádlott kihallgatását megelőzően törvényes figyelmeztetést alkalmazott. Az eljárási szabályoknak megfelelően történt a tanúk vallomásának a felolvasása. A Be. 85. § (5) bekezdésében írtaknak megfelelően engedélyezte **tanú1** ... állampolgár részére, hogy írásban tegyen tanúvallomást, továbbá törvényesen olvasta fel, tette a bizonyítás anyagává a korábban gyanúsítottként tett vallomását a Be. 296. § (4) bekezdése alapján.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlottak a nyomozás során nem kívántak érdemi vallomást tenni, a tárgyaláson azonban vallomást tettek olyan módon, hogy az előre írásba foglalt nyilatkozatukat olvasták fel és csatolták be. Az I.r. vádlott ebben az I. tényállási pont tekintetében tagadta a bűncselekmény elkövetését, míg a II. tényállási ponttal kapcsolatban beismerő vallomást tett azzal, hogy részéről az intézkedés mellőzése, illetve az 50 Euró elfogadása között nem volt okozati kapcsolat. A II.r. vádlott tárgyaláson felolvasott vallomásában az I. tényállási pont tekintetében tagadta a bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint az ő jelenlétében az I.r. vádlott nem kért pénzt a ... állampolgártól, és nem szerzett tudomást arról, hogy pénzt ajánlott, vagy adott volna át **tanú1** az I.r. vádlottnak. A II. tényállási pont tekintetében felelősségét annyiban ismerte el, hogy jelen volt a cselekménynél és nem akadályozta meg az I.r. vádlottat, hogy elfogadja az 50 Eurót.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a I. tényállási pont tekintetében a vádlottak védekezésével szemben a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így különösen a Nemzeti Védelmi Szolgálat munkatársai által készített kivonat, az OTP Bank által biztosított adatközlés, valamint fényképfelvétel, a bünyügyi jogsegély keretében beszerzett iratok, a bünyügyi jogsegély keretében tanúként kihallgatott **tanú2** tárgyaláson felolvasott vallomása, valamint **tanú1** gyanúsítottként tett vallomása alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács a pénztáradással érintett **tanú1** részére a tárgyalási szakban írásbeli tanúvallomás megtételét engedélyezte. Az erről szóló irat tartalmazta a szükséges kioktatásokat, figyelmeztetéseket, valamint azt, hogy az írásbeli vallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. A tanú ugyan a bíróság által feltett kérdésekre válaszolt, azonban az iratból nem tűnik ki, hogy az engedélyező iratban tett figyelmeztetéseket megismerte és megértette. Ugyanezen iratban azonban hozzájárult ahhoz, hogy a katonai tanács a korábban gyanúsítottként tett vallomását felolvassa, a bizonyítás anyagává tegye. A másodfokú katonai tanács egyetértett a katonai ügyész, valamint az I. és II.r. vádlottak védőinek azon álláspontjával, hogy **tanú1** írásbeli tanúvallomása ilyen formában nem használható fel, az törvényes bizonyítéknak nem tekinthető. Figyelemmel azonban arra, hogy a gyanúsított vallomás felolvasásának engedélyezésére vonatkozó nyilatkozata nem minősül érdemi vallomástételnek, így az figyelembe vehető érdemi bizonyítékként.

Ugyanis a Be. 296. § (4) bekezdésében foglaltak szerint ha a tárgyaláson tanúként kihallgatandó személyt az eljárás korábbi szakaszában gyanúsítottként, vagy vádlottként hallgatták ki, hozzájárulása nélkül a korábbi vallomása, vagy vallomásának csak az a része ismertethető, vagy olvasható fel, amelyre nem vonatkozik a 82. § (1) bekezdésében biztosított mentességi joga. **tanú1** tehát hozzájárult a gyanúsítottként tett vallomása tárgyaláson történő felolvasásához, és ez meg is történt. Az elsőfokú katonai tanács azt szabályszerűen a bizonyítás anyagává tette. Ez a vallomás tartalmilag a vádlottak bűnösségét alátámasztotta, a ... állampolgár tekintetében azonban nem volt önmagára nézve terhelő vallomás. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor sem, amikor a II. tényállási pontban írt cselekményt az I. és II.r. vádlottak beismerése, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, és a tárgyalás anyagává tett DVD felvétel alapján állapította meg.

A másodfokú katonai tanács a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel, a II.r. vádlottnak a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: „A II.r. vádlott szolgálati viszonya megszűnését követően Ausztriában dolgozott. A Vodafonnal kötött munkaszerződést értékesítői állás betöltése érdekében, jelenleg azonban még nem dolgozik, jövedelemmel nem rendelkezik. Élettársi kapcsolatot tart fenn.”

Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács által megállapított és a másodfokú bíróság által részben kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottaknak és védőiknek az I. tényállási pont tekintetében a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. A katonai tanács a bizonyítási eljárás során a releváns bizonyítékokat megismerte, abból logikus következtetéseket vont le, így a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványok sem vezethettek eredményre. A törvényszék katonai tanácsa az elsőfokú tárgyaláson az I. tényállási ponthoz kapcsolódóan a megfigyelést végrehajtó védelmi tiszt tanúként történő kihallgatására vonatkozó védelmi indítványt elutasította. Helytállóan hivatkozott arra, hogy az ügyben további bizonyítás lefolytatása szükségtelen, és csak a tárgyalás indokolatlan elhúzódását eredményezné. **tanú1**nak a tárgyaláson felolvasott, a nyomozati szakban gyanúsítottként tett, a vádlottakra terhelő vallomása, az ahhoz kapcsolódó okirati bizonyítékok, a pénzkidő automata által

készített felvétel, valamint a védelmi tiszt által a megfigyelésről készített kivonat olyan nagyszámú és egymást erősítő bizonyítékok, amelyek szükségtelemmé teszik ezen cselekmény tekintetében további bizonyítás lefolytatását.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **I.r.** és **II.r.** vádlottak bűnösségét 2 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a./ pont aa./ alpont szerint minősülő az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében megállapította. A másodfokú katonai tanács osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet 7. oldalán kifejtett jogi álláspontját. A másodfokú katonai tanács viszont nem osztotta azt a védői álláspontot, hogy a II. tényállási pont esetében a vádlottak terhére csupán a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (alapeset) lenne megállapítható, mert a vádlottak már azt megelőzően döntöttek a védelmi tiszt szankció nélküli elengedéséről, hogy a pénzt felajánlotta volna. Az elsőfokú bíróság az ítélet bizonyítékokat értékelő részében, ítélete 6. oldal 5. bekezdésében a videó felvétel elemzése során tért ki arra, hogy a vádlottak részéről kötelességük megszegése, illetve a védelmi tiszt részéről az 50 Euró vesztegetési pénz felajánlása nem egymástól függetlenül történt. A törvényszék katonai tanácsa mindkét tényállási ponthoz kapcsolódóan pontosan megjelölte az I. és II.r. vádlottak által megszegett jogszabályi rendelkezéseket.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések viszont alaposak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Tévedett azonban, amikor mindkét vádlottal szemben 2 év és 6 hónap börtönbüntetést kiszabva, lehetőséget látott annak 5 évi próbaidőre történő felfüggesztésére. A Btk. 85. § (1) bekezdésére ezt kizárja. Figyelemmel azonban arra, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetésétől az ügyben további időmúlás következett be, illetve tekintettel arra is, hogy a vádlottaknak a II. tényállási pontban írt cselekménye megbízhatósági vizsgálat keretében került elkövetésre, így annak társadalomra veszélyes hatása jóval kisebb, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és mindkét vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetést 2-2 évi börtönbüntetésre enyhítette. A már hivatkozott körülményekre figyelemmel a szabadságvesztés büntetés végrehajtását mindkét vádlott esetében 4-4 évi próbaidőre függesztette fel. Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet ilyen tartalmú megváltoztatásával kiküszöbölte a 2 évet meghaladó szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztéséből adódó hibát is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a haszonszerzés végett korrupciós bűncselekményt elkövető vádlottak esetében pénzbüntetést szabott ki, melynek során megfelelően differenciált. Mindkét vádlott esetében a napi tételek száma a cselekménnyel arányos, míg a napi tételek összege megfelelően tükrözi a vádlottak vagyoni viszonyait. Törvényes a vagyoneklobzás alkalmazása.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélet tábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. január 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatásokkal jogerős és a szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2018. január 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke